

Ilon kirje

Fil. 1:1-2

1. Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille Filippissä oleville pyhille Kristuksessa Jeesuksessa sekä seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille.

2. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Mitä on armo ja rauha?

Mitä armo ja rauha ovat? Miten niistä voi päästä osalliseksi? Mistä ne tulevat? Mikä on sinun identiteettisi? Entä mikä on uskovan kristityn identiteetti? Näihin kysymyksiin viittaavat Paavalin Filippiläiskirjeen kaksi ensimmäistä jaetta. Mutta ennen kuin paneudumme niihin, meidän on syytä luoda lyhyt kokonaiskäsitys kirjeen kirjoittamistilanteeseen ja taustaan, jolta kirje kirjoitettiin.

Johdannollista

Makedonian Filippi oli Paavalin ensimmäinen työalue Euroopassa (Ap.t.16). Ensimmäinen siellä uskoon tullut oli Lydia niminen purppurakauppias perheineen. Hän oli kotoisin Tyatirasta nykyisen Turkin alueelta. Tästä maahanmuuttajanaisesta Herra löysi sillanpääaseman, josta Euroopan valloitus alkoi. Filippi oli myös tämän maanosan ensimmäinen paikka, missä hän joutui vainottavaksi ja Silaan kanssa vankilaan. Heidän siellä ollessaan yöllä tapahtui maanjäristys, vankilan ovet avautuivat, ja vanginvartija perheineen tuli uskoon.

Läheinen seurakunta

Filippin seurakunnan ja apostolin suhteet olivat erityisen lämpimät. Tämä seurakunta lähetti hänelle taloudellista apua ensin Tessalonikaan (4:16) ja myöhemmin Roomaan, jossa hän oli vankina. Epafroditus oli tuonut sinne hänelle Filippin kristittyjen lähetyksen (4:18). Roomassa ollessaan Epafroditus oli sairastunut ja ollut ”kuoleman partaalla” (2:26-30), mutta oli toipunut. Hän oli lähdössä kotimatalle, ja apostoli lähetti tämän kirjeen hänen mukanaan. Se oli sydämellisen rakkauden ja kiittolisuuden läpitunkema.

Epafroditus – kirjekuriiri

Paavali oli viimeksi käynyt Filippissä kolmannen lähetysmatkansa loppuvaiheessa varhain keväällä v.57 (Ap.t. 20:3-6). Hänen sanansa (2:25-26) osoittavat, että Filippin seurakunta oli saanut viestin Epafrodituksen sairaudesta, ja että siellä oltiin asian johdosta huolestuneita. Jos laskemme, että matkaan Rooman ja Filippin välillä meni noin viikko, tämä merkitsee, että Epafroditus oli ollut Roomassa lähes kuu-

Oikeudenkäynti Roomassa yhä menossa

Filippiläiskirjeen kirjoittamisen aikana Timoteus oli Paavalin luona (1:1). Apostoli toivoi voivansa lähettää hänet Filippiin saadakseen tarkempia tietoja sen seurakunnan tilasta (2:19). Timoteuksen lähettäminen riippui kuitenkin Paavalin asian ratkaisusta keisarin tuomioistuimessa: ”Hänet minä. . . toivon voivani lähettää heti, kun olen saanut nähdä, miten minun käy” (2:23). Nämä sanat osoittavat, että Paavalin asian käsittely valtakunnan korkeimmassa oikeudessa oli alkanut, ja että ainakin yksi kuulustelu jo oli tapahtunut. Siinä oli käynyt selväksi, että häntä syytettiin toiminnasta kristillisenä lähetyssaarnaajana. Jakeessa 1:7: Paavali kuvaa tilannettaan sanoin:

"sekä ollessani kahleissa että evankeliumia puolustaessani/apologia/ja vahvistaessani". Timoteuksen lähettämisestä puhuessaan Paavali kirjoitti luottavansa Herrassa siihen, että hän itsekin oli pian tuleva Filippiin (2:24). Tämä osoittaa, että hän odotti saavansa pian vapauttavan tuomion, ja että hän kirjoitti tämän kirjeensä Rooman vankeusaikansa lopulla v.62.

Ilo ja huoli

Paavalin Epafroditukselta saamat tiedot Filippin seurakunnan tilasta olivat antaneet aihetta iloon ja luottavaisuuteen (1:4-6). Niissä oli kuitenkin myös huolta aiheuttaneita seikkoja: Seurakunnan kahden naisen, Euodian ja Syntyken, välillä oli erimielisyyksiä. Apostoli kehotti heitä *"olemaan yksimielisiä Herrassa"* (4:2). Vakavampi asia oli juutalaishenkisten harhaopettajien toiminta. Paavali sanoi heitä "koiriksi" ja "pahoiksi työntekijöiksi", joita oli kavahdettava (3:2). He olivat hengellisesti "pilalle leikattuja", siinä merkityksessä, että he vääristivät kristillistä oppia ympärileikkauksen merkityksestä ja suhteesta uuteen liittoon. Tämä osoittaa, että kiihottajat olivat ulottaneet toimintansa Euroopan puolellekin.

Kirjoittaja

Filippiläiskirjettä pidettiin vanhassa kirkossa ilman epäilyksen häivettä Paavalin kirjeenä (jo Polykarpus 69-155 mainitsee asian).

Sisällön tiivistys

Jaksossa 1:1-2:11 Paavali ja Timoteus tervehtivät Filippissä olevia pyhiä Kristuksessa sekä seurakunnan kaitsijoita (episkopoi) ja seurakuntapalvelijoita (diakonoi). Apostoli sanoo vankina olonsa koituneen evankeliumin menestykseksi siten, että toiset olivat sen johdosta saaneet lisää rohkeutta julistaa Jumalan sanaa. Oli kuitenkin myös sellaisia, jotka tekivät sitä kateudesta ja riidan halusta, toivossa tuottaa hänelle murhetta hänen kahleissaan.

Apostoli kehotti Filipin kristittyjä vaeltamaan keskinäisessä rakkaudessa ja evankeliumin arvon mukaisesti. Heillä tuli olla Kristuksen mieli, hänen, joka tyhjensi itsensä (heauton ekeneisen) ja otti orjan muodon, nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen ristien kuolemaan asti. Mutta nyt hän on korotettu Herra, jonka nimeen kaikkien polvien on notkistuttava.

Jaksossa 2:12-30 Paavali korostaa, että kristittyjen tulee olla kuuliaisia lapsia ja toimia pelolla ja vavistuksella, että pelastuisivat, käsittäen, että Jumala vaikuttaa heissä tahtomisen ja tekemisen. Heidän on pyrittävä elämään nuhteettomasti nurjan sukunnan keskellä, pitäen kiinni elämän sanasta. Paavali kertoo aikomuksestaan lähettää Timoteus Filippiin sekä Epafrodituksen tuomasta avusta, sairaudesta ja toipumisesta.

Luvuissa 3 ja 4 Paavali varoittaa judaistisista kiihottajista. Heidän kerskailuaan vastaan Paavali korosti, että hän itsekin kuului Israelin kansaan, Benjaminin sukukuntaan. Hän oli ollut seurakunnan vainooja ja lain vanhurskauteen nähden nuhteeton. Mutta se kaikki oli arvotonta, roskaa Kristuksen tuntemisen rinnalla. Hän ei vielä ollut saavuttanut täydellisyyttä, mutta hän riensi sitä kohti, ikävöiden Kristuksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman syvempää ja täydempää tuntemista. Kristuksen ristien vihollisten loppu on kadotus, mutta häneen uskovien yhdyskunta (politeuma, valtakunta ja sen hallitustapa) on taivaissa, josta he odottavat Kristusta Vapahtajak-

si. Hän on tullessaan muuttava uskovien alennustilan ruumiit oman kirkkautensa ruumiin kaltaisiksi ylösnousemusruumiiksi.

Ilon kirje

Filippiläiskirjettä on syystä kutsuttu ”ilon kirjeeksi.” Sana ilo toistuu tässä lyhyessä kirjeessä joko kuvaten Paavalin iloa tai kehotuksena iloitsemaan Herrassa yhteensä 17 kertaa. Paavali oli vankeudessa ja kovan paineen alla oikeudenkäyntinsä edetessä, hänen ilonsa löytyi Herrasta. Samaa olosuhteista riippumatonta iloa hän ruokoi Filippin seurakunnalle toivottaessaan sekä kirjeen alussa että lopussa armoa, joka tulee Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta. Meillekin ilon salaisuus on kätkeytyä Jumalan armon omistamisessa.

Tervehdys

Paavali aloittaa yhdessä Timoteuksen kanssa kirjoittamansa kirjeen kuvaamalla, keitä he ovat. Paavali ilmoitti heidän identiteetikseen Jeesuksen Kristuksen palvelijana tai orjana olemisen. Hän käyttää sanaa doulos, joka tarkoittaa sekä palvelijaa että orjaa. Ilmaisua tarkoittaa sitä, että he olivat alistaneet tahtonsa Jeesukselle ja toteuttivat elämässään, ei suinkaan omia unelmiaan niin kuin tänä päivänä on suositua, vaan sitä tehtävää, jonka Jeesus oli heille antanut. Korinttilaisille Paavali kuvasi tehtävänsä näin:

17. Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle! 18. Kaikki tämä on Jumalasta, joka Kristuksen kautta on sovittanut meidät itsensä kanssa ja antanut meille sovituksen viran. 19. Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut ihmisille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. 20. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettäviä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa. 21. Hänet, joka ei synnistä tiennyt, Jumala teki meidän tähtemme synniksi, jotta me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi. (2. Kor. 5:17-21)

Kristuksen palvelijoina voivat toimia vain ne, jotka Jeesus Kristus itse on saanut tehdä uusiksi luomuksiksi. Kristuksen orjana palveleminen on suurinta mahdollista vapautta, koska ihminen on vapautettu synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta ja siirretty Jumalan valtakuntaan. He ovat vapaat omien himojensa hallinnasta ja heidän sydämensä on sidottu Jumalan hyvän tahdon toteuttamiseen. Heille on annettu myös hyvin käytännöllinen tehtävä edustaa Kristusta Hänen suurlähettäjinään julistaen sovituksen sanaa vielä pimeydessä eläville Jumalan vihollisille. Heillä ei siis ole mitään omaa agenda, vaan vain ja ainoastaan se sanoma, evankeliumi Kristuksen sovituksesta, jota he lyhentämättömänä ja mitään siihen lisäämättä julistivat. Koko heidän elämänsä lepäsi sen varassa, että Jumala oli Kristuksessa sovittanut heidät itsensä kanssa. Heidän ja jokaisen uskovan kristityn palvelustyön voima on jatkuva yhteys Kristuksen kanssa Pyhässä Hengessä.

Toisin kuin joissakin muissa kirjeissään Paavali ei tällä kertaa mainitse mitään tehtävästään apostolina eli Jumalan ilmoituksen välittäjänä. Syy on siinä, että Filippin seurakunnassa tätä hänen asemaansa ei kukaan kiistänyt niin kuin esimerkiksi Korintissa tai Roomassa.

Uskovan identiteetti

Tänä aikana ihmiset etsivät omaa identiteettiään eli käsitystään omasta minuudestaan ja ties mistä. Ihmiselle on varsin perustava kysymys: "Kuka minä oikein olen?" Juuri tähän kysymykseen tämän päivän suomalaiset ovat menettäneet kykynsä vastata. Identiteettiä etsitään seksuaalisuudesta, työstä, harrastuksista ja oman sielun syvyyksistä uususkonnollisuudessa. Kun sen lisäksi vaaditaan, että jokaisen muunkin on hyväksyttävä ja kunnioitettava sitä identiteettiä, jonka kukin väittää löytäneensä, ollaan tämän päivän identiteettipolitiikassa eli rajussa arvojen konfliktissa. Jos joku ei hyväksy minun valitsemani ja julkituomaani identiteettiä, hänet pyritään joko vaientamaan tai pakotetaan hänet hyväksymään se julkisessa tilassa.

Paavali kuvaa Filippiin uskoviin identiteetin sanoilla: "Pyhät Jeesuksessa Kristuksessa." Ilmaus on tiivis mutta sisältö on rikas. Se sisältää ensinnäkin sen, että ihminen on alun perin luotu Jumalan kuvaksi ja hänet on erotettu Jumalaa varten toteuttamaan maan päällä Jumalan antamaa tehtävää "Viljellä ja varjella luomakuntaa". Mutta kun ihminen nousi kapinaan Jumalaa vastaan, hän joutui kuoleman ja kadotuksen alaiseksi. Jumala ei kuitenkaan suuressa armossaan ja rakkaudessaan hylännyt ihmiskuntaa, vaan lähti itse pelastamaan synteihinsä hukkuvia ihmisiä. Sen Hän toteutti lähettämällä oman ainoan Poikansa Jeesuksen Kristuksen maailmaan sovittamaan ihmisen synnin Golgatan ristillä ja vapauttamaan ihmiset synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta riemullisella ylösnousemuksellaan. Näin Jumala palauttaa ihmisen pyhäksi eli Hänen käyttöönsä erotetuksi ja puhtaaksi astiaksi, mutta se ei voi tapahtua yksilön kohdalla muulla tavalla, kuin että Kristuksen oma pyhyys ja puhtaus lahjoitetaan hänelle ja että synnit anteeksi saaneena hän vaeltaa Jeesuksen Kristuksen yhteydessä. Hän on pyhä, mutta hänen pyhytensä ei ole hänen omaansa vaan Jeesuksen Kristuksen pyhyttä, joka on hänelle lahjoitettu.

Kaikenlaisia pyhimyskehiä kartteleva suomalainen kristillisyyden on välttänyt puhetta itsestään pyhänä, koska liittyy siihen väärän ajatuksen siitä, että jotenkin omin voimin pitäisi päästä pyhäksi. Mutta jokainen uudestisyntynyt, Jeesuksen uhrin tähden lahjavanhurskauden saanut uskova on pyhä Kristuksessa eikä missään omassaan. Siksi saamme aivan rohkeasi ja suurella kiitollisuudella omistaa identiteettimme Kristuksen pyhinä, Hänelle kuuluvina ja Hänen palvelukseensa erotettuina. Pyhät eivät ole synnittömiä ja siksi tarvitsevat jatkuvaa uutta armoa ja uutta puhdistusta Kristuksen veressä. Siksi pyhät myös jatkuvasti kasvavat pyhydessä ja Kristuksen armossa. He ovat Kristuksessa pyhät ja juuri siksi he haluavat pyhittää Jumalan nimen elämässään.

Seurakunnan virat

Paavali kohdisti kirjeensä koko Filippiin seurakunnalle, sen pyhille. Mutta sitten hän lisäsi, että erityisesti seurakunnan kaitsijoiden ja diakonien eli seurakuntapalvelijoiden tuli ottaa kirjeestä vaarin. Sillä hän muistutti siitä, että seurakunnan sisällä kaikilla ei ole samanlaista roolia. Seurakunta tarvitsee myös kaitsijoita ja erityiseen palveluun erotettuja jäseniä.

Armo

Paavalin opetus armosta voidaan tiivistää sanoihin:

"Missä synty on tullut suureksi, siinä armo on tullut ylen runsaaksi." (Room.5:29)

Sitä selittää jae: *"Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja (vapaa lahja) on ikuinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme."*

Kristuksen evankeliumin kuullut ja ymmärtänyt ihminen ei voi välttää sitä, että hän joutuu näkemään oman syntisyytensä ja arvottomuutensa. Evankeliumissa Jumala tarjoaa jokaiselle ihmiselle iankaikkisen elämän lahjaa. Ihminen voi viime kädessä paeta joko armoa tai syntiä mutta ei molempia. Hän voi paeta synnistä antautumalla armolle tai sitten hän voi työntää itsensä armon vaikutuksen ulkopuolelle antautumalla synnille. Molempia ei voi yhtä aikaa tapahtua. Vain jompikumpi. Vastakohtat ovat toisella puolella palkka, synti, kuolema ja toisella armolahja, Jumala, ikuinen elämä.

Palkkaa vastaa armolahja, syntiä Jumala ja kuolemaa iankaikkinen elämä. Palkka on ansaittua, se vastaa tehtyä työtä. Palkkansa saajan ei tarvitse sanoa "kiitos". Palkka on oikeudenmukainen vastaus ponnistukseen, työhön ja vaivannäköön. Palkka kuuluu lain, oikeuden piiriin. Mutta vapaa lahja, armolahja on jotain sellaista mitä ei voi ansaita. Siihen kenelläkään ei ole mitään oikeutta. Vapaa lahja saadaan toisen rakkaudesta, suosiosta ja armollisuudesta.

Synnin vastakohtaksi Paavali asettaa Jumalan. Synti liittyy palkkaan tässä yhteydessä ja viittaa siis tietoiseen rikkomukseen ja tahalliseen epäonnistumiseen. Kysymys on tietoisesta väärästä valinnasta, joka vie syyllisyyteen ja halvauttaa ihmisen. Viime kädessä synti on sitä, että ihminen omien halujen ja himojensa vuoksi ei halua ottaa Jumalan vapaata lahjaa vastaan. Paavali ei aseta synnin vastakohtaksi pyhyyttä tai puhtautta tai vanhurskautta, vaan Jumalan. Jos ihminen olisi synnitön, niin hänen pyhyytensä ja puhtautensa palkka olisi iankaikkinen elämä.

Armossa on kysymys jostain niin suunnattoman suuresta asiasta, että inhimillinen kieli ei siihen riitä. Armo on enemmän kuin kaikki mitä siitä voidaan sanoa tai kirjoittaa. Armon suuruus on Jumalan olemuksen käsittämättömässä syvyydessä, sen laupeudessa ja rakkaudessa. On helppo asettaa palkan vastakohtaksi lahja, mutta mikä voidaan panna sen synnin vastakohtaksi, joka vaatii palkkaansa. Mikään toiminta ei kykene käsittelemään syntiä. Jumala itse asettuu synnin vastakohtaksi. Jumala ei sano: "Synnin palkka on kuolema mutta uudistuksen seurauksena on elämä." Ei myöskään: "Synnin palkka on kuolema, mutta uskonnollisen elämän sääntöjen noudattaminen tuo elämän." Ihminen, joka on Jumalan ajatuksissa, ei kykene uudistamaan itseään ja hänen uskonnolliset harjoituksensa ovat itsessään jo synnillisiä. Siksi Jumala asetti itsensä synnin vastakohtaksi.

Kuoleman vastakohta on iankaikkinen elämä. Kuolema on synnin lopputulos, oikea ja johdonmukainen. Kuolema on ainoa vastaus syntiin. Kuolema pitää yllä iankaikkisen oikeudenmukaisuuden. Ihminen, joka tekee syntiä, niittää väistämättä kuoleman palkkaseen. Suostuessaan syntiin ihminen valitsee aina kuoleman, hajoamisen, turmeluksen ja häviön. Lain rikkomisen luo kaaoksen. Kaaos taas tekee helvetin välttämättömäksi. Kuoleman vastakohta iankaikkinen elämä ei ole päätös, loppu, vaan alku. Siitä alkaa kasvu ja kehitymisprosessi, joka jatkuu ajasta aikaan iankaikkisesti.

Jumala tuntee ihmisen täydellisesti. Hän on pyhä eikä voi sivuuttaa yhtään syntiä. Hän ei voi pyyhkiä yhtään rikkomusta, jonka syyllisyyttä ei ole käsitelty. Toisaalta Jumala on käsittämättömän suuri ja muuttumaton rakkaudessaan, vaikka Hänen rakkautensa kohteen muuttuisivatkin. Tämä Jumala tarjoaa vapaata lahjaa syntiselle

ihmiselle. Hän tarjoaa sitä omasta halustaan, oman toimintansa ja oman kärsimyksensä perusteella. Hän tarjoaa tätä lahjaa täysin riippumatta siitä, millainen vastaanottaja on olemuksensa tai vaelluksensa puolesta. Jumala ei aseta lahjalleen mitään ennakkoehtoja kuten lupauksia paremmasta elämästä tulevaisuudessa jne. Jumala ei vaadi mitään antaessaan iankaikkisen elämän lahjan. Se on armoa. Jumalalta itseltään vapaan armon lahjoittaminen edellytti käsittämätöntä kärsimystä ja tuskaa, jonka Jeesus kärsi Golgatalla. Mutta vastaanottajalta ei vaadita mitään.

Ikuinen elämä sisältää iankaikkisen pituuden ja laadultaan se Jumalan persoonallista tuntemista, Jumalan elämää ihmisessä. Tämä elämä lahjoitetaan syntiselle, joka saa samalla syntinsä anteeksi ja puhtauden. Se on ylönousseen Jeesuksen elämää lahjan saaneessa.

Tämä lahja on tarjolla jokaiselle, joka on kuullut evankeliumin Jeesuksesta. Aloite on Jumalan. Ihminen tulee ehkä vavisten, ehkä ymmärtäen evankeliumista vain kovin vähän, mutta tulee ja antautuu Jumalalle, asettuu Jeesuksen kasvojen eteen, suhteeseen Häneen. Siinä alkaa ikuinen elämä.

Jumalan armolahjan vastaanottaminen ja synnin tie kohti kuolemaa ovat ainoat vaihtoehdot. Ei ole mitään kolmatta tietä. Mutta kun Jumala lahjaansa tarjoaa, se on todellakin vastaanotettavissa. Sitä ei koskaan tarjota näennäisenä mahdollisuutena. Jumalan armo on todellista ja tekee vastaanottajansa uudeksi luomukseksi. Kristityn tie voi olla vain lahjan ja armon tie. Ansion ja palkan tie - millaisella lailla se lie-neekin pönkitetty - on aina lopulta kuoleman tie.

Rauha

Uskovalla kristityllä on rauha Jumalan kanssa. Se tarkoittaa sitä, että synnin aiheuttama sotatila on päätynyt Jeesuksen Golgatalla suorittamaan rauhansopimukseen. Jumalan vihollisesta tuleekin Jeesuksen tähden Jumalan ystävä. Uskovalla kristityllä on sen lisäksi myös rauha Jumalassa eli sisäinen rauha, joka perustuu siihen, että kaikki hänen syntinsä on annettu anteeksi ja vääryys puhdistettu pois. Hänen ei tarvitse pelätä tuomiota eikä kadotusta. Hänellä on perustava turvallisuuden tunne Jeesuksessa.

Uskovan rauhan olemusta voi kuvata sillä, mitä pieni lapsi kokee, kun häntä pyydetään menemään ulos yksin pimeään. Hän ei uskalla mennä. Mutta kun isä ottaa häntä kädestä kiinni rauha on syvä. Muistan, kun olin 5 vuotiaan poikani kanssa kävelyllä. Tulimme asemalle, kun alkoi ukkostaa. Pidimme sadetta asemalaiturin katoksen alla. Poikani piti minua kädestä kiinni. Samassa ukkonen löi kiskoihin aivan muutaman metrin päähän meistä. Mutta poikani ei osoittanut pienintäkään pelon oiretta. Jeesuksen armoon perustuva yhteys Isään on niin turvallinen paikka, ettei mikään maailmassa voi sitä järkyttää. Herra on omansa kanssa, siinä on rauha. Mutta kun Paavali rukoilee ja siunaa Filippiäisiä Jumalan armolla ja rauhalla, se tarkoittaa sitä, että uskova tarvitsee yhä enenevää ja uudistuvaa armoa ja rauhaa elääkseen tässä ajassa. Herra on runsas ja rikas antaja omilleen!

Esimerkki armon ihmeestä Katoon pelastuminen – pastori Itoon kertomana

Oli lokakuinen sunnuntai-ilta Länsi-Yodogawan seurakunnassa, jonka kokoustila oli tavallisen japanilaisen talon yläkerrassa. Evankelioimiskokous oli päättymässä. Kun osanottajat olivat palaamassa koteihinsa, kiinnitin huomioni rotevaan 27 -vuotiaaseen mieheen, joka oli

ensi kertaa mukana. Viilenevästä syysillasta huolimatta miehellä oli päällään vain kevyt ke-säasu. Hän näytti palelevan, koska talossa ei ollut vielä lämmitystä. Esittelin hänelle seu-rakunnan toimintaa ja toivotin hänet tervetulleeksi keskiviikkoillan rukouskokoukseen. Sil-loin mies sanoi:

- Pastori, minulla olisi hiukan kysyttävää. Olisiko minunkin mahdollista pelastua? En tullut tänne siksi, että olisin tiennyt täällä pidettävästä kokouksesta.

Kirkko sijaitsi aivan Osakan läpi virtaavan Yodogawa-joen tuntumassa.

- Itse asiassa lähdin asunnoltani päättääkseni päiväni hyppäämällä jokeen. Mutta kun silloil-la liikkui vielä ihmisiä, päätin odottaa myöhempään. Aikaa tappaessani kuljin tästä ohi. Kuu-lin täältä laulua ja luin alhaalta, että kuka tahansa on tervetullut. Siksi nousin tänne ylös. Kuunnellessani puhetta ymmärsin, että Jeesus voisi ja haluaisi pelastaa kenet tahansa. Voi-sinko minäkin vielä pelastua?

- Kyllä sinä voit pelastua. Jos vilpittömästi kuuntelet ja noudatat Jeesuksen sanaa, sinä pelas-tut eikä sinun tarvitse tehdä itsemurhaa. Kun menet lääkäriin ja hän pyytää sinua avaamaan suusi, avaatko vai pidätkö sen kiinni.

- Totta kai avaan sen.

- Jos lääkäri määrää sinulle lääkettä, käytätkö sitä ohjeiden mukaan.

- Tietenkin.

- Nuorena minäkin jouduin epätoivon valtaan ja harkitsin itsemurhaa, mutta kun kuulin Jee-suksen sanan ja seurasin hänen kutsuaan, sain uuden elämän. Miksi muuten aiot ottaa henke-si?

- Tänään on lokakuun 27. päivä. Ellen 31. päivään mennessä saa jostain hankituksi useita kymmeniä tuhansia jenejä, en ainoastaan saa potkuja työpaikastani, vaan joudun aivan var-masti velkavankeuteen.

- Olet siis ottanut velkaa enemmän kuin kykenet maksamaan takaisin.

- Niin.

- Mihin tarkoitukseen olet rahat lainannut?

- Rahani ovat menneet viinaan ja naisiin.

Niin mies, Katoo nimeltään, kertoi tarinansa. Hän oli kotoisin Miyazakin läänistä Kyuus-huun saarelta. Hänen isänsä oli kuollut varhain ja äiti oli kasvattanut hänet ja hänen sisaren-sa. Kouluaikana hän oli viettänyt hyvää elämää. Sitten hän joutui armeijaan ja menestyi siel-lä hyvin. Kotiuttamisjuhlissa tarjoiltiin viinaa ja sitten juhlan jälkeen pari kolme ystävää hou-kutteli:

- Sinusta on tullut nyt mies. Ei se ole mies eikä mikään, joka ei ole naisissa käynyt.

Humalan rohkaisemana mies lähti toveriensa kanssa bordelliin. Tästä yhden illan lankee-muksesta alkoi kierre. Päivät hän kävi töissä, mutta iltaisin ravintolat ja ilotalot alkoivat ve-tää puoleensa. Rahapulaansa hän kiersi kaikki sukulaisensa, ystävänsä ja tuttavansa lainaa-massa heiltä rahaa. Lopulta hän maineensa meni. Mitä enemmän häntä varoitettiin, sitä sy-vemmälle hän sortui. Sukulaiskokous kehotti häntä lähtemään jonnekin uudelle paikkakun-nalle ja aloittamaan uuden elämän siellä. Kolme vuotta sitten hän oli siksi tullut Osakaan töi-hin erääseen suureen alumiinitehtaaseen.

- Kuinka suuri on kuukausipalkkasi, kun kolmessa vuodessa olet taas joutunut noin pahaan velkakierteeseen?"

-120 jeniä.

Silloiseen palkkatasoon verrattuna summa oli erittäin korkea. Pastorin palkka oli vain 30 je-niä.

- Miten ihmeessä voit noin kovalla palkalla joutua velkakierteeseen?"

- Jos kuussa ansaitsee 120 jeniä, mutta käyttää yli 200 jeniä, niin kuussa menee 100 jeniä pakkasen puolelle. Vuodessa se tekee 1200 jeniä.

Kun lisäksi korkea korko löi päälle, hänen velkansa olivat nousseet 25000 jeniin. Summa oli niin suuri, että sen koroilla olisi elänyt työtä tekemättäkin.

- Olen ollut pari päivää töistä poissa ja kiertänyt kaikki mahdolliset paikat, joista saisin lisää rahaa. Mutta kukaan ei enää halua minua auttaa. Eräs velkojistani on uhannut haastaa minut oikeuteen, ellen palauta hänelle rahoja 31. päivään mennessä. Se tietää velkavankeutta. Minulla ei ole paikkaa minne mennä. Mistään ei löydy apua. Siksi päätin tänään lopettaa elämäni tuohon jokeen. Mutta kerroit, että Jeesus tuli pelastamaan kaikki ja kaikenlaiset ihmiset, jotka tulevat hänen tykönsä, tunnustavat syntinsä ja tekevät parannuksen. Sanat kaikki ja kaikenlaiset osuivat sydämeeni. Tarkoittaako se todella myös minunlaistani ihmistä? Voiko tällainen ihminen, joka on joutunut velkojensa vuoksi itsemurhan partaalle pelastua?

Olin sinä iltana puhunut tekstistä:

"Tulkaa minun luokseni, kaikki työn rasittamat ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämettä. Niin te saatte levon sielullenne. Minun ikeeni on näet sopiva, ja minun kuormani on kevyt." (Matt. 11:28-39)

- Tarkoitat siis sitä, että kuultuasi tuon Jeesuksen kutsun tässä elämäsi ensimmäisessä kristillisessä tilaisuudessa, haluaisit, että Jeesus ottaisi sinut omakseen ja pelastaisi sinutkin.

- Kyllä, niin toivoisin.

- Siinä tapauksessa Herra Jeesus itse on pysähtynyt kohdallesi, suunnannut katseensa sinuun ja kutsuu sinua: 'Tule luokseni'. Sinulla on, kuule, toivoa.

- Mutta mitä minun oikein pitäisi tehdä? Et kai tarkoita sitä, että voisit lainata minulle esimerkiksi puolet velkasummastani.

Hänelle pelastus tarkoitti yhä rahan saamista ylivoimaisessa tilanteessa.

- Ei minulla ole sellaisia summia. En kykene edes 10 jeniä sinulle lainaamaan. Mutta haluaisin kertoa sinulle jotain erittäin tärkeää. Vaikeuksiesi syy ei ole rahanpuutteessa. Ansaitset parempaa palkkaa kuin valtaosa ikätovereistasi. Ongelmasi on, että käytät rahasi syntiin. Omassatunnossasi kyllä itsekin tiedät koko ajan tekeväsi väärin. Omantuntosi ääni on Jumalan muistutusta siitä, että hän on puhdas ja pyhä. Olet Jumalan Hengen varoituksista huolimatta jatkanut elämääsi himoissasi. Sen seurauksena velkasi ovat ajaneet sinut nyt umpikujaan. Ellei sydämesi pelastu synnin vallasta, sinulle ei ole mitään apua, vaikka saisit rahaa kuinka paljon tahansa.

- Miten niin?

- Jos olisin niin rikas, että kykenisin maksamaan velkasi, sinä helpottuisit hetkeksi, mutta pian jatkaisit samoissa synneissäsi ja kohta olisit samassa kierteessä. Katoo, sydämesi on muututtava, sinun on synnyttävä uudesti. Sinä kyllä tiedät, että synnin palkka on iankaikkinen kadotus. Jos sydämesi muuttuu niin, että kykenet sanomaan "Ei" kiusauksille ja tovereittesi viettelyksille, niin palkastasi jää kuukaudessa 90 jeniä säästöön välttämättömien elinkustannustesi jälkeen. Kuuntele nyt, mitä sinun on tehtävä!

- No, mitä?

- Kaikesta päättäen et ole velkaa vain yhdelle tai kahdelle ihmiselle vaan useammalle. Kuinka monta heitä on?

- Kolmetoista.

- Etkö olekin antanut jokaisen velkojasi ymmärtää, että olet velkaa ainoastaan hänelle. Olet pettänyt heitä, eikö niin?

- Olet oikeassa, mutta jos kertoisin heille totuuden, menettäisin viimeisenkin luottoni.

- Katoo, tulit tänne kuollaksesi tänä iltana. Kun Jeesus tulee elämäsi, saat aloittaa menneisyydellesi kuolleena kokonaan alusta. Käytännössä se merkitsee nyt seuraavaa. Kirjoita ylös kaikkien velkojiesi nimet. Kirjoita milloin ja kuinka paljon kultakin lainasit.

- Miksi?

- Kuuntele nyt loppuun asti. Eroamme kohta, kun ensin rukoilen puolestasi. Mene huomenna ja ylihuomenna kiertämään listan mukaisesti kaikki velkojasi ja tunnusta heille petoksesi. Jumalan edessä on ensin tehtävä parannus, kääntyttävä uuteen suuntaan. Koska olet tunnustanut syntisi ja tahdot ne hylätä, saat ne Jeesuksen Golgatan ristillä tapahtuneen kärsimyksen tähden anteeksi. Saat uuden elämän. Mutta myös ihmisiltä sinun on pyydettävä anteeksi. Mene siksi velkojiesi luo, pyydät anteeksi valheesi ja kerrot, kuinka paljon olet eri ihmisiltä lainannut. Kerro, että lopetat viinanjuonnin ja ilotalokäynnit, ja ryhdyt maksamaan takaisin velkojasi siinä järjestyksessä, kuin olet ne lainannut. Pyydä lisää maksuaikaa. Pyydä apua, että voisit alkaa uuden elämän. Oletko valmis tähän?

- Onko se muka mahdollista? Eihän kukaan suostu sellaiseen.

- Kerro vilpittömästi koko tarinasi. Kerro, että olit menossa tekemään itsemurhaa, mutta ohi kulkiessasi poikkesit kristilliseen kirkkoon, kuulit siellä ensi kertaa Jeesuksesta ja teit Jumalan edessä parannuksen. Kerro, että Jeesuksen kanssa haluat aloittaa uuden elämän ja maksaa myös takaisin velkasi korkoineen. Pyydä koko sydämestäsi heiltä kärsivällisyyttä. Jos olet rehellinen, vilpittömyytesi koskettaa heidän sydämiään. Jos et muuten yksin pysty siihen, voin huomenna tulla mukaasi kiertämään velkojasi.

Hetken aikaa Katoo oli vaiti ja sitten hän vastasi hiljaisella äänellä:

- Teen niin kuin sanot. Sinun ei tarvitse tulla mukaan.

- Tule sitten rukouskokoukseen keskiviikkoiltana.

Panin sitten käteni Katoon pään päälle, julisti hänelle synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä ja rukoili:

- Jumala! Jeesus on tänään kutsunut luokseen Katoon. Hän on tänä iltana tunnustanut syntinsä ja haluaa lähteä uuteen elämään. Auta häntä rohkeasti kiertämään velkojensa luona pyytämässä anteeksi. Jeesuksen nimessä. Amen.

Sitten Katoo lähti.

Huokailin Herran puoleen esirukouksia seuraavina kahtena päivänä Katoon puolesta. Tiesin, että Sielunvihollinen kuiskailisi vielä valheitaan parannuksen tehneenkin korvaan.

Keskiviikkoiltana ennen rukouspiirin alkua Katoo ilmestyi hymyillen kirkon ovelle.

- Katoo, kiersit siis kaikki?

- En tiedä, miten kiittäisin. Ensimmäisellä ovella pelkäsin kauheasti, että minut heitettäisiin pihalle. Mutta velkojani kuuntelikin selitykseni suuttumatta ja sanoi ystävällisesti: 'Nyt näyttää Katoo, että olet tosissasi. Kyllä minä nyt sen verran tiesin, että sinulla olisi muitakin velkojia. Mutta siitä tietämättä sinä ensi kerran puhut totta, joten nyt minusta tuntuu, että olet vilpittömän. Olen valmis odottamaan palautustasi. Eivät minun lainaamani rahat silläkään takaisin tule, että sinut pannaan velkavankeuteen. Olet vielä nuori, pidä tiukasti kiinni hyvästä päätöksestäsi.' Kiersin kaikki 13 velkojaani. Kaikki tiesivät, että olin heitä pettänyt. Itse asiassa ainoa petetty olin minä itse, kun olin kuvitellut ihmisten uskovan valheeni. Jeesus auttoi minua. Olen tavattoman kiitollinen ja iloinen. Kaikki lupasivat odottaa sataviaan eivätkä vaadi edes korkoa.

Katoon elämä muuttui täysin. Hän alkoi käydä säännöllisesti kirkossa. Pian hän osti itselleen Raamatun ja virsikirjan. Kaksi kuukautta myöhemmin oli joulukuun 25 päivä. Hän tuli eräänä päivänä pyytämään esirukousta. Hänellä oli paketti, jolle hän pyysi siunausta. Siinä oli vaate hänen pikkusiskolleen ja rahalähetys äidille. Ensi kertaa kolmeen vuoteen hän lähetti omaisilleen tukea. Jeesus oli muuttanut hänet. Joulukuun 25 päivänä hänet kastettiin. Seuraavana vuonna useita hänen työtovereistaan alkoi käydä kirkossa, kun he näkivät, miten Katoon elämä oli muuttunut. Heistä kaikkiaan kahdeksan nuorta miestä kastettiin hänen jälkeensä. Hän oli mitä innokkain

evankelioimistyössä ja todisti rohkeasti katukokouksissa kertoen, miten Jeesus oli ottanut hänet vastaan ja pelastanut hänet pimeydestä valoon. (1928)

Entä sinä?

Oletko sinä jo pyhä Kristuksessa? Jos olet tänään sinua kutsutaan omistamaan yhä uutta ja syvää armoa ja rauhaa Isältä ja Herralta Jeesukselta Kristukselta. Käy yhä syvempään suhteeseen Isään Jeesuksen kautta.

Ellet vielä tunne Vapahtajaa, Hän kutsuu sinua yhteyteensä. Hänellä on sinua var-
ten armo ja rauha, jotka antavat sinulle todellisen identiteetin ja ilon sydämeen.